

BUITENLAND

VERENIGDE STATEN VAN AMERIKA

Plaatselijke toepassing van penicilline

De Council on Dental Therapeutics van de American Dental Association, die jaarlijks het ook te onzent bekende boekje „Accepted Dental Remedies” publiceert, waarin de in de handel gebrachte produkten worden gerubriceerd naar hun bruikbaarheid en betrouwbaarheid, heeft besloten *alle vormen van plaatselijk te appliceren penicilline bevattende geneesmiddelen te schrappen* van haar lijsten. Tot deze middelen behoren onder meer: penicilline kauwtabletten, smeersels, pasta's, poeders, kegels voor lokale toepassing.

De raad erkent dat deze medicamenten somtijds nuttige hulpmiddelen kunnen zijn, doch zij acht hen in staat ongevoeligheid op te wekken door hun langduriger contact met de mondweefsels. Hierdoor kunnen ernstige reacties optreden bij personen, die door lokale toediening overgevoelig zijn gemaakt, indien zij een algemene penicilline behandeling ondergaan.

Hypnose in de tandheelkunde

De „American Society of Psychosomatic Dentistry” heeft het nodig geacht een waarschuwing te doen uitgaan tegen cursussen in hypnose, die niet voldoen aan de eisen van deze organisatie. Deze cursussen omvatten géén opleiding in de toepassing van hypnose in de tandheelkunde en cursist wordt geen voldoende inzicht geboden in de mogelijkheden. Een behoorlijk toezicht en ethische controle wordt noodzakelijk geacht.

De redactie van de Journal of the American Dental Association wijdt hieraan een beschouwing en veroordeelt de toepassing van hypnose in de tandheelkunde door gedeeltelijke of slecht geoefende tandartsen. Beïnvloeding van het zenuwstelsel door hypnose, waardoor functionele veranderingen kunnen optreden is aangetoond. Psychologen hebben gunstige rapporten uitgebracht over de waarde in de anesthesiologie en de diagnose en therapie. Doch een volledige klaarheid heeft de wetenschap over deze zaken nog niet gebracht.

„De resultaten verkregen en de waarnemingen gedaan door grondig getrainde en uitermate deskundige psychologen is één kant van de zaak; de enthousiaste berichten van tandheelkundige practici, die weinig of géén onderwijs in de psychologie hebben ondergaan en wier ervaring beperkt is tot het bijwonen van enige lessen, gegeven door demonstratoren of sprekers over het onderwerp, dát is heel iets anders”.

De grenzen van de beïnvloeding van de mens door middel van hypnose en van de veranderingen teweeggebracht in de psyche of in het lichaam zijn nog niet volledig onderzocht.

De weg, die in deze beschouwing wordt aangegeven voor de toepassing van hypnose als een middel tot bestrijding van de pijn, is als die voor al dergelijke middelen: onderzoek door competente deskundigen en, indien goed bevonden, deskundig onderwijs in de toepassing.

V R A G E N R U B R I E K

Vraag. Een patiënte stelde zich onder behandeling in verband met pijnklachten aan I₁id. Een reeds eerder ingestelde behandeling had bestaan in het verwijderen van tandsteen.

Bij onderzoek bleek de snijtand gaaf en niet verkleurd te zijn, ook bij diafanie kon geen afwijking worden vastgesteld. Wel was het element kloppgevoelig, terwijl de gingiva linguaal gezwollen was. Ter plaatse was de sulcus gingivalis verdiept, er bevond zich enig tandsteen. De röntgenopname toonde geen periapicale of parodontale afwijking. Er bevond zich echter in de wortel ongeveer te halver hoogte een ronde opheldering (zie fig.).

Na verwijdering van de tandsteenresten en aanstippen met chroomzuur verdween de linguale zwelling. De patiënte bleef echter pijnklachten houden die toenamen en een uitstralend karakter kregen. Toen zich tenslotte ook een

labiale zwelling ontwikkelde ter hoogte van de apex werd het pulpacavum opengelegd via het foramen coecum. Er ontlastte zich vrij veel bloed en pus en patiënte voelde direct verlichting. Na afsluiting met een tampon tricesol formaline, bleef de pijn weg en ook de zwelling verdween.

De vraag rijst van welke pulpa-afwijking hier sprake kan zijn.

Antwoord. De geschilderde afwijking komt weinig voor. In de literatuur wordt zij beschreven als „intern granuloom”, (zie Excerpta Odontologica T. v. T. Sectie III no. 21, 1949. Sectie VI no. 106, 1953), ook wel als idiopathische resorptie optredende in de kroon of in de wortel, waarbij alleen het tandbeen betrokken is. Over de oorzaak is weinig bekend. Histologisch zien wij een verandering in de pulpa in jong, hyperplastisch en hyperemisch bindweefsel, waarin osteoclasten optreden. De resorptie kan in een later stadium tot stilstand komen door het optreden van necrose. Voor de behandeling is het van belang na te gaan of er reeds een verbinding naar buiten is gevormd.